

Τη μέρα που έχω πεθάνει

Τη μέρα που έχω πεθάνει, η αύρα μου προχωράει -
Αλλά δεν νομίζω ότι η καρδιά μου είναι ακόμα στη γη!
Μην κλαις και μη λυπάσαι: "Αχ αλίμονο, πόσο τρομερό!"
Θα πέσεις στου διαβόλου την παγίδα - Αλίμονο, αυτό είναι φοβερό!
Μην κραυγάζεις: "Αλίμονο, χωρίσαμε!" κατά την ταφή μου -
Για μένα είναι η ώρα χαρούμενης συνάντησης!
Μην πεις «αντίο!» όταν θα είμαι στον τάφο -
Η αυλαία είναι για αιώνια ευδαιμονία.
Είδες το κατάβαση, τώρα κοίτα την ανύψωση,
Είναι η δύση επικίνδυνη για τον ήλιο και την σελήνη;
Για σένα φαίνεται για δύση, μα μήπως είναι ανατολή;
Το φέρετρο μοιάζει με φυλακή, όμως σημαίνει ελευθερία.
Ποια σπόρος έπεσε στη γη και δεν μεγάλωσε εκεί;
Γιατί αμφιβάλεις για την μοίρα των ανθρώπινης σπόρων;
Ποιες κάδος δεν ήρθε γεμάτος από την στέρνα έξω;
Γιατί θα πρέπει η ψυχή , να φοβάται το πηγάδι;
Κλείσε εδώ το στόμα σου και άνοιξε το σε εκείνη την πλευρά.
Έτσι ώστε οι ύμνοι σου να ακουστούν εκεί που δεν είναι χώρος!

Μέσα από την Αγάπη

Μέσα από την Αγάπη γλυκαίνει καθετί πικρό
Μέσα από την Αγάπη το χάλκινο γίνεται χρυσό
Μέσα από την Αγάπη το θολό κρασί γίνεται εκλεκτό
Μέσα από την Αγάπη ο κάθε πόνος γίνεται γιατρικό
Μέσα από την Αγάπη οι νεκροί θα αναστηθούν
Μέσα από την Αγάπη οι βασιλιάδες δούλοι θα γενούν!

Ο Έρωτας ήρθε και με άδειασε.
Ο Έρωτας ήρθε και με γέμισε
με τον Αγαπημένο.
Έγινε το αίμα του κορμιού μου
Έγινε τα χέρια μου και τα πόδια μου
Έγινε τα πάντα.
Τώρα ό,τι έχω είναι μόνο ένα όνομα.
Όλα τ' άλλα είναι του Αγαπημένου.

Θάνατος μέσα στην Αγάπη

Να πεθαίνεις! Να πεθαίνεις!
Να πεθαίνεις μέσα στην αγάπη!
Αν πεθάνεις μέσα στην αγάπη
η ψυχή σου θα αναγεννηθεί.

Πέθανε! Πέθανε!
Μη σε τρομάζει ο θάνατος
όσων γνωρίζεις.
Αν πεθάνεις στο πρόσκαιρο
θα ζήσεις στο άχρονο.

Πέθανε! Πέθανε!
Σπάσε τις αλυσίδες
που σε κρατούν δέσμιο
στον κόσμο της εξάρτησης.

Πέθανε! Πέθανε!
Αποχαιρέτα τον θνητό σου εαυτό
Αν θες να γίνεις αιώνιος.

Πέθανε! Πέθανε!
Βγες από το σύννεφο.
Αν ξεγλιστρήσεις από αυτό
θα γίνεις η λαμπρή σελήνη.

Πέθανε! Πέθανε!
Άφησε πίσω σου τη βοή και την αντάρα
των εγκόσμιων υποθέσεων.
Μέσα στη σιγή της αγάπης
θα ανακαλύψεις τη σπίθα της ζωής.

Τόσο μεθυσμένος

Είμαι τόσο μεθυσμένος που δεν ξέρω,
ούτε από πού μπαίνω ούτε από πού βγαίνω
Έχασα τη γη, το φεγγάρι και τον ουρανό.
Μη μου βάζεις άλλο κρασί στο κύπελλο,
ρίξε το κατευθείαν στο στόμα,
γιατί δεν ξέρω πια ούτε πού είναι το στόμα μου.

Δίχως αγάπη
όλη η λατρεία είναι ένα ασήκωτο βάρος,
ο χορός αγγαρεία, η μουσική σκέτος θόρυβος.
Ναι, όλη η βροχή τ' ουρανού πέφτει στη θάλασσα
μα δίχως αγάπη
ούτε μια σταγόνα δεν γίνεται μαργαριτάρι.

Μη μένεις κοντά σε θλιμμένο άνθρωπο.
Στάσου κοντά σ' αυτούς που έχουν χάρη και μεγάλη καρδιά.
Όταν μπαίνεις σε όμορφο κήπο
μην χάνεις τον καιρό σου με τα αγριόχορτα.
Μείνε κοντά στο γιασεμί και στον νάρκισσο.

Μη σκέφτεσαι. Μη χάνεσαι στις σκέψεις σου.
Οι σκέψεις σου είναι ένα πέπλο στο πρόσωπο του φεγγαριού.
Το φεγγάρι αυτό είναι η καρδιά σου
κι οι σκέψεις την σκεπάζουν.
Διώξε τις σκέψεις
άσε τις να πνιγούν στα νερά.

Ήμουν τυφλός όταν έκανα ό,τι μου έλεγαν οι άλλοι.
Ήμουν χαμένος
κάθε φορά που πήγαινα όπου με φώναζαν.
Κάποτε τους εγκατέλειψα όλους
και τον ίδιο μου τον εαυτό.
Τότε μόνο τους ξαναβρήκα όλους
και τον εαυτό μου μαζί.

Ω έρωτα,
λένε πως είσαι ανθρώπινος,
λένε πως είσαι θεϊκός.
Φαίνεται να 'σαι πιο ξακουστός
κι απ' τη σφραγίδα του Σολομώντα.
Είσαι η ψυχή του κάθε πλάσματος
που σέρνεται στη γη.
Αλλά η δική μου η ψυχή σε γνωρίζει
με τον τρόπο που γνωρίζουν μονάχα τα πουλιά.

Το Σούρουπο, ένα φεγγάρι

Το σούρουπο, ένα φεγγάρι φάνηκε στον ουρανό
κι ύστερα κατέβηκε στη γη για να με κοιτάξει,
σαν το γεράκι που κλέβει το πουλί στου κυνηγιού την ώρα.
Το φεγγάρι μ' έκλεψε και χάθηκε στον ουρανό.
Κοίταξα τον εαυτό μου, μα δεν μπορούσα να τον δω,
γατί σ' εκείνο το φεγγάρι, το σώμα έγινε διάφανο σαν την ψυχή.
Οι εννέα σφαίρες χαθήκανε σε εκείνο το φεγγάρι
και βούλιαξε στη θάλασσα της ύπαρξής μου το καράβι.

Η αγάπη δεν είναι έργο τρυφερών κι ευγενικών ψυχών
Η αγάπη είναι το έργο παλαιστών.
Ο ένας που γίνεται υπηρέτης
είναι πραγματικά ένας τυχερός κυρίαρχος.
Μην ρωτήσεις κανένα για την αγάπη, ρώτησε την αγάπη για την αγάπη.
Η αγάπη είναι ένα σύννεφο, που σκορπίζει μαργαριτάρια.

Προσπαθείς να είσαι πιστός και μερικές φορές είσαι σκληρός
Είσαι δικός μου.
Και μετά φεύγεις
Χωρίς εσένα δεν μπορώ
Και όταν είσαι μπροστά
Γίνομαι τα βήματά σου.
Η απουσία αφήνει κενό
Χωρίς εσένα δεν μπορώ
Έχεις χαλάσει τον ύπνο μου
Έχεις καταστρέψει την εικόνα μου
Με έχεις διαλύσει
Χωρίς εσένα δεν μπορώ.

Το φεγγαρόφωτο πλημμυρίζει ολόκληρο τον ουρανό,
από ορίζοντα σε ορίζοντα
Εξαρτάται από το παράθυρο,
πόσο θα γεμίσει το δωμάτιο σου.

Η θλίψη σε προετοιμάζει για τη χαρά.
Βίαια σαρώνει τα πάντα έξω από το σπίτι,
έτσι η νέα χαρά βρίσκει χώρο να εισέλθει.
Διώχνει τα κίτρινα φύλλα από το κλωναράκι
της καρδιάς σου,
έτσι ώστε φρέσκα, πράσινα φύλλα
να μεγαλώσουν στη θέση τους.
Θα ρίξει τις σάπιες ρίζες,
έτσι ώστε νέες ρίζες κρυμμένες από κάτω
θα έχουν χώρο για να αναπτυχθούν.
Οτιδήποτε η θλίψη τινάζει από την καρδιά,
πολύ καλύτερα πράγματα θα πάρουν τη θέση τους.

Αχ ψυχή,
Ανησυχείς πάρα πολύ.
Έχεις δει τη δύναμή σου.
Έχεις δει την δική σου ομορφιά.
Έχεις δει τα χρυσά φτερά σου.
Τίποτα λιγότερο,
Γιατί να ανησυχείς;
Είσαι στην πραγματικότητα
η ψυχή, της ψυχής, της ψυχής.

Τη νύχτα, ανοίγω το παράθυρο
Και ζητάω από το φεγγάρι να έρθει
Να πατήσει το πρόσωπο του πάνω στο δικό μου
Ανάπνευσε μέσα μου.
Κλείσε τη πόρτα της γλώσσας ανοίξτε το παράθυρο της αγάπης
Το φεγγάρι δεν χρησιμοποιεί την πόρτα,
μόνο το παράθυρο.

Όπως και ο γλύπτης, αν είναι απαραίτητο,
χαράζει έναν φίλο από πέτρα.
Συνειδητοποίησε ότι η εσωτερική σου ματιά είναι τυφλή,
προσπάθησε να δεις έναν θησαυρό σε όλους.

Ήμουν νεκρός μετά ζωντανός,
έκλαιγα μετά γελούσα.
Η δύναμη της αγάπης ήρθε σε μένα
και έγινα σκληρός σαν λιοντάρι
ύστερα μαλακός όπως το βραδινό αστέρι.

Ξέρεις τι είσαι;
Είσαι το χειρόγραφο από ένα θεϊκό γράμμα.
Είσαι ένα καθρέπτης που αντικατοπτρίζει ένα ευγενές πρόσωπο
Το σύμπαν δεν είναι έξω από σένα
Κοίτα μέσα σου
οτιδήποτε θελήσεις
είσαι ήδη αυτό!

Η Αγάπη καλεί - παντού και πάντα.
Είμαστε ουρανοδέσμοι,
Έρχεσαι;

Οι εραστές βρίσκουν μυστικά σημεία
μέσα στον βίαιο κόσμο
όπου συναλλάσσονται
με την ομορφιά.

Έτσι θα πεθάνω
μέσα στην αγάπη που έχω για σένα:
όπως ένα κομμάτι σύννεφο,
διαλύεται στο φως του ήλιου.

Μη μένεις κοντά σε σκοτεινό άνθρωπο.
Στάσου κοντά σ' αυτούς που έχουν χάρη και μεγάλη καρδιά.
Όταν μπαίνεις σ' έναν όμορφο κήπο
μην χάνεις τον χρόνο σου με τ' αγριόχορτα.
Μείνε κοντά στο γιασεμί και τον νάρκισσο.

Δεν υπάρχουν άλλα λόγια.
Στο όνομα του τόπου που πίνουμε με την αναπνοή μας,
μείνε ήσυχος σαν ένα λουλούδι.
Έτσι τα νυχτοπούλια θα ξεκινήσουν το τραγούδι.

Του κόσμου η κολακεία και η υποκρισία είναι γλυκιά μπουκιά
τρώγε λιγότερο από αυτήν, γιατί είναι γεμάτη από φωτιά.
Κρυμμένη είναι η φωτιά, ενώ η γεύση της φανερή,
Όμως ο καπνός γίνεται εν τέλει ορατός.